

[Ninn-Hansen.]

der ingenting får, men ville have haft en chance ved en gældsordning.

Jeg må derfor på mit partis vegne forbeholde mig ret til at søge hele dette spørgsmål nærmere belyst i et udvalg, men ønsker dog allerede på nuværende tidspunkt at spørge den højtærede handelsminister eller måske snarere den højtærede justitsminister, om et forslag til en ny konkurslov kan forventes fremsat.

I det udvalg, der bliver nedsat, kan jeg på mit partis vegne tilsige vor medvirken ved behandlingen af de to foreliggende lovforslag.

Rager: Jeg tror, det bliver nødvendigt at underkaste dette lovforslag en meget omhyggelig og gennemgribende udvalgsbehandling. Det er et forslag, der griber overordentlig stærkt om sig i en række kredse, og jeg ser med nogen mistillid på, at det virkelig skulle lykkes i mange af de småvirksomheder, der rammes, at få gennemført en bogføring, som vil have virkelig værdi. Det drejer sig i mange tilfælde om småhåndværkere, som måske nok er i stand til at stille et regnskab op, men for hvem det ofte kan knibe at skrive sådan, at det kan læses af alle og enhver.

Når man har noget at gøre med håndværkere af denne art og f. eks. får breve og ordrer fra dem, så ved man, hvor ofte man må sidde og studere og undertiden endda spørge tilbage: Hvad var det egentlig der stod? Og når man så samtidig ved, hvordan det i mange af disse småvirksomheder kniber for indehaveren at få skrevet sine regninger ud i fornøden tid og få indkasseret sine tilgodehavender, hvad der ofte kan være ret presserende for ham, så bliver man også ængstelig ved tanken om, at der skal pålægges ham yderligere arbejde af denne art. Der er en vis sky hos den slags folk med hensyn til at tage fremmede ind i deres forretning til at hjælpe sig. De er heller ikke så glade ved at skulle bruge penge til det. Jeg er ganske klar over, at der samtidig er visse mindre virksomheder, hvor der føres bøger. Det er noget, der afhænger af indehaverens rent subjektive indstilling, nogle kan, andre kan ikke. Men jeg ser naturligvis, at det vil være meget svært at finde ud af, hvordan man skal kunne gøre skel.

Ministeren står stærkt her med denne kommissionsbetænkning bag sig, stærkere end ministeren stod med hensyn til lovforslaget om monopoler, for dér drejede det sig jo om en kommission af ganske særlig art, hvorimod man her har haft en kommission, der virkelig må siges på god måde at repræsentere sagkundskaben på de områder, der er behandlet. Derfor undlader jeg ikke at bemærke, at ministeren står stærkt her og sikkert vil kunne få gennemført noget, der ellers ikke var blevet gennemført.

Må jeg lige sige med hensyn til § 2, at her tror jeg ministeren skal bestille kransen til graven med det samme. Det er på grund af en gammel uvane, som er opstået under krigen, at denne paragraf er kommet med. Der tabes ikke noget ansigt ved at lade den ryge; jeg tror ikke, ministeren skal forsvare den i dag.

Jeg troede, at spørgsmålet om landbrugets bogføringspligt var udskudt til senere behandling efter det cirkulære, som den højtærede finansminister nylig har udsendt. Det virkede derfor overraskende med det meget stærke angreb på finansministeren, som kom fra det ærede medlem hr. Brodthagen. Jeg kan ikke følge det ærede medlem hr. Ninn-Hansen i et delvis forsøg på at bortfortolke, hvad det var der skete, for det var dog det, at ordføreren for regeringspartiet i meget høj grad kritiserede det, som var sket her, og derefter sagde det mærkelige: ja, det er altså mine anker, men vi socialdemokrater er jo fornuftigt indstillet, så vi tager, hvad vi kan få ved denne lejlighed. Må jeg spørge: Skal det så være sådan, at denne lov vedtages, og at socialdemokratiet derefter siger udover landet: vi kunne ikke få landbrugets bogføringspligt med trods vor ordførers kritik? Sådan leger vi ikke, det skal være sagt med det samme. Forholdet er det, at det er ministeriet, der har taget ansvaret for udsendelse af cirkulæret og fremsættelsen af dette lovforslag i den form, det har her. Der er ikke tale om, hvad man „kunne få“. Var socialdemokratiet og regeringen på det ærede medlem hr. Brodthagens linie, kunne man have taget den almindelige bogføringspligt med i lovforslaget. Hvis man så ikke kunne få det gennemført, måtte man måske nøjes med det andet.

Men vi kan ikke have, at det ærede med-